

List Jakubův

¹ Jakub, služebník Boha a Pána Ježíše Krista, zdraví dvanáct pokolení [rozptýlených] v diaspoře. ² Považujte [to] jen za radost, bratři moji, když upadáte do různých zkoušek, ³ víte přece, že zkoušení vaší víry působí vytrvalost. ⁴ Nechte však vytrvalost plně působit, abyste byli dokonalí a úplní a neměli žádný nedostatek. ⁵ Jestliže se pak někomu z vás nedostává moudrosti, ať [ji] žádá od Boha, který štědře dává všem a [nic] nevyčítá, a bude mu dána. ⁶ Ať však žádá ve víře a nijak nepochybuje, neboť ten, kdo pochybuje, je podobný mořské vlně, hnané a zmítané větrem. ⁷ Ať se takový člověk nedomnívá, že od Pána něco dostane; ⁸ [takový] muž má rozdvojenou mysl a [je] nestálý na všech svých cestách. ⁹ Ať se bratr nízkého postavení chlubí ve svém povýšení ¹⁰ a bohatý ve svém ponížení, protože pomine jako květ trávy. ¹¹ Když vyjde slunce, [svým] žářem trávu usuší, její květ opadá a jeho půvabný vzhled pomine. Tak také zvadne boháč při [všem] svém počínání. ¹² Blaze muži, který snáší zkoušku, neboť až bude vyzkoušen, dostane korunu života, kterou Pán zaslíbil těm, kdo ho milují. ¹³ Nikdo, kdo je pokoušen, ať neříká: “Jsem pokoušen od Boha.” Bůh přece nemůže být pokoušen zlem a sám [také] nikoho nepokouší. ¹⁴ Každý, kdo je pokoušen, je vlečen a váben svou vlastní žádostivostí. ¹⁵ Potom, když žádostivost počne, porodí hřích a hřích, když

dospěje, plodí smrt. ¹⁶ Nemylte se, moji milovaní bratři! ¹⁷ Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry a přichází od Otce světel, u něhož není [žádná] proměna a ani stín posunu. ¹⁸ [On] nás zplodil slovem pravdy, neboť se [tak] rozhodl, abychom byli jakousi prvotinou jeho stvoření. ¹⁹ Proto, moji milovaní bratři, ať je každý člověk pohotový k slyšení, [ale] pomalý k mluvení, pomalý k hněvu; ²⁰ neboť lidský hněv Boží spravedlnost nepůsobí. ²¹ Odložte tedy všechnu špínu i přemíru špatnosti a s krotkostí přijímejte zaseté slovo, které má moc spasit vaše duše. ²² Buďte však vykonavatelé slova a nejen [jeho] posluchači, kteří klamou sami sebe. ²³ Vždyť je-li někdo posluchačem slova a ne [jeho] vykonavatelem, podobá se muži, který se dívá na svůj přirozený obličej v zrcadle; ²⁴ podíval se totiž na sebe a odešel a hned zapomněl, jaký byl. ²⁵ Kdo však nahlédl do dokonalého zákona svobody a zůstává [v něm] - kdo není zapomnětlivý posluchač, ale vykonavatel skutku - ten bude blažený v tom, co dělá. ²⁶ Má-li někdo z vás za to, že je zbožný, a [přitom] nedrží na uzdě svůj jazyk, ale klame své srdce, jeho náboženství [je] marné. ²⁷ Čisté a neposkvrněné náboženství před Bohem a Otcem je toto: navštěvovat sirotky a vdovy v jejich soužení a zachovávat sám sebe neposkvrněného od světa.

2

¹ Bratři moji, nespojujte víru našeho slavného Pána Ježíše Krista s předpojatostí. ² Kdyby totiž do vašeho shromáždění přišel muž se zlatým

prstenem a v nádherném šatu a přišel by také chudák ve špinavých šatech ³ a vy byste věnovali pozornost tomu, který má nádherné šaty, a řekli byste mu: “Ty se posaď pohodlně sem,” ale tomu chudákovi byste řekli: “Ty se postav tamhle, nebo si sedni sem pod moji podnož,” ⁴ neučinili jste pak mezi sebou rozdíl a nestali se z vás soudci se zlými úmysly? ⁵ Slyšte, moji milovaní bratři: Nevyvolil Bůh chudáky tohoto světa, aby byli bohatí ve víře a [stali se] dědici království, které zaslíbil těm, kdo ho milují? ⁶ Vy jste však toho chudáka zneuctili. Cožpak vás bohatí neutiskují a nevlácejí vás [právě] oni k soudům? ⁷ Nerouhají se [právě] oni tomu vzácnému jménu, které bylo nad vámi vyhlášeno? ⁸ Jestliže vskutku plníte královský zákon podle Písma: “Budeš milovat svého bližního jako sám sebe,” činíte dobře. ⁹ Jste-li však předpojatí, hřešíte a Zákon vás usvědčuje jako přestupníky. ¹⁰ Kdokoliv by totiž dodržoval celý Zákon, ale v jednom [bodě] klopýtl, bude vinen všemi. ¹¹ Vždyť ten, který řekl: “Nezcizoložíš,” řekl také: “Nezabiješ.” Jestliže tedy necizoložíš, ale zabíjíš, stal ses přestupníkem Zákona. ¹² Takto [tedy] mluvejte a takto jedněte - jako ti, kdo mají být souzeni podle zákona svobody. ¹³ Neboť na toho, kdo neprokazuje milosrdenství, přijde nemilosrdný soud. Milosrdenství však nad soudem vítězí. ¹⁴ Co je platné, bratři moji, říká-li někdo, že má víru, ale nemá skutky? Může ho snad ta víra spasit? ¹⁵ Kdyby bratr nebo sestra byli nazí a postrádali by denní pokrm ¹⁶ a někdo z vás by jim řekl: “Jděte v pokoji, zahřejte se a nasyťte!” ale nedali byste jim, co potřebují pro [své] tělo, co

je [to] platné? ¹⁷ Tak také víra, nemá-li skutky, je sama o sobě mrtvá. ¹⁸ Někdo ale řekne: “Ty máš víru a já mám skutky.” Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou víru na svých skutcích. ¹⁹ Ty věříš, že je jeden Bůh. Dobře činíš. I démoni [tomu] věří - a třesou se! ²⁰ Chceš však poznat, ó marný člověče, že víra bez skutků je mrtvá? ²¹ Nebyl snad náš otec Abraham ospravedlněn na základě skutků, když přinesl na oltář svého syna Izáka? ²² Vidíš, že víra působila spolu s jeho skutky a [že] díky těm skutkům došla víra k dokonalosti? ²³ Tak se naplnilo Písmo, které říká: “Abraham uvěřil Bohu a bylo mu [to] počteno za spravedlnost” a byl nazván Božím přítelem. ²⁴ Vidíte tedy, že člověk je ospravedlňován ze skutků a ne jen z víry. ²⁵ Nebyla podobně na základě skutků ospravedlněna také nevěstka Rahab, když přijala ty posly a propustila [je] jinou cestou? ²⁶ Jako je tedy tělo bez ducha mrtvé, tak je mrtvá i víra bez skutků.

3

¹ Nebuďte mnozí učitelé, bratři moji; víte, že budeme mít přísnější soud. ² Všichni přece v mnoha věcech selháváme. Jestliže někdo neselhává ve slově, [je] to dokonalý muž, schopný udržet na uzdě také celé tělo. ³ Hle, koním dáváme do huby udidlo, aby nás poslouchali, a řídíme celé jejich tělo. ⁴ Hle, i lodi, ačkoli jsou tak veliké a bývají hnány prudkými větry, jsou řízeny nepatrným kormidlem, kamkoli se kormidelníkovi zachce. ⁵ A tak i jazyk je malý úd, ale honosí se velikými věcmi. Hle, jak maličký oheň zapálí veliký les!

⁶ I jazyk [je] oheň, svět nepravosti. Jazyk má mezi našimi údy takové postavení, že znečišťuje celé tělo a zapaluje běh naší přirozenosti, [neboť] je rozpalován peklem. ⁷ Každý druh zvířat, ptáků, plazů i mořských živočichů bývá krocen a je zkrocen lidským rodem, ⁸ ale jazyk, to nezvládnutelné zlo plné smrtelného jedu, žádný člověk zkrotit nemůže. ⁹ Jím dobrořečíme Bohu a Otci, jím také zlořečíme lidem stvořeným k Boží podobě. ¹⁰ Ze stejných úst vychází žehnání i proklínání. Bratři moji, tak to nemá být! ¹¹ Chrlí snad pramen ze stejného ústí sladkou i hořkou [vodu]? ¹² Může snad, bratři moji, fíkovník nést olivy nebo vinná réva fíky? Tak [také] žádný pramen nevydává slanou i sladkou vodu. ¹³ Kdo [je] mezi vámi moudrý a rozumný? Ať své skutky prokáže dobrým životem v moudré krotkosti. ¹⁴ Máte-li však v srdcích hořkou závist a svárliivost, nechlubte se a nelžete proti pravdě. ¹⁵ To není moudrost přicházející shůry, ale pozemská, tělesná a dábelská. ¹⁶ Kde [je] totiž závist a svárliivost, tam [je také] nepokoj a veškerá špatnost. ¹⁷ Ale ta moudrost, která [je] shůry, je především čistá, dále pokojná, vlídná, povolná, plná milosrdenství a dobrého ovoce, nestranná a nepokrytecká. ¹⁸ Ovoce spravedlnosti se pak v pokoji rozsívá těm, kdo působí pokoj.

4

¹ Odkud pocházejí války a boje mezi vámi? Není to snad právě z vašich rozkoší, jež svádějí boj ve vašich údech? ² Dychtíte, avšak nemáte, vraždíte a závidíte, avšak nemůžete dosáhnout, bojujete a válčíte, ale nemáte, protože neprosíte.

³ Prosíte, avšak nedostáváte, protože prosíte zle, abyste mohli utrácet na své rozkoše. ⁴ Cizoložníci a cizoložnice! Nevíte, že přátelství se světem je nepřátelství s Bohem? Kdokoli si tedy umíní být přítelem světa, stává se Božím nepřítelem. ⁵ Anebo si myslíte, že Písmo mluví naprázdno? Duch, jenž se v nás usídlil, dychtí [až] k žárlivosti. ⁶ Milost, [kterou] dává, [je] však [ještě] větší. Proto říká: “Bůh se staví proti pyšným, pokorným však dává milost.” ⁷ Poddejte se tedy Bohu. Vzepřete se dáblu a uteče od vás, ⁸ přiblížte se Bohu a přiblíží se vám. Umyjte [své] ruce, hříšníci, a očistěte [svá] srdce, [vy,] kdo máte rozdvojenou mysl. ⁹ Dejte se do bédování, truchlete a plačte. Váš smích ať se obrátí v nářek a vaše radost v sklíčenost. ¹⁰ Pokořte se před Pánovou tváří a povýší vás. ¹¹ Nepomlouvejte jedni druhé, bratři. Kdo pomlouvá nebo soudí svého bratra, pomlouvá a soudí Zákon. Jestliže ovšem soudíš Zákon, nejsi [již] vykonavatel Zákona, ale [jeho] soudce. ¹² Je [jen] jeden Zákonodárce. Ten může zachránit i zahubit. Kdo jsi ty, že soudíš druhého? ¹³ A nyní vy, kdo říkáte: “Dnes nebo zítra se vypravíme do tamtoho města; strávíme tam jeden rok, budeme obchodovat a vyděláme” - ¹⁴ vy [přece] nevíte, co [bude] zítra! Vždyť jaký [je] váš život? Je [to] pára, která se na chvílku ukáže a potom mizí. ¹⁵ Místo toho máte říci: “Bude-li Pán chtít a budeme živí, uděláme to nebo ono.” ¹⁶ Vy se však chlubíte ve své pýše. Všechno takové chlubení je zlé. ¹⁷ Kdo tedy umí činit dobře, avšak nečiní, má hřích.

5

¹ A nyní vy, boháči - plačte a kvílejte nad bídami, jež na vás přicházejí. ² Vaše bohatství shnilo a vaše roucha rozežrali moli. ³ Vaše zlato a stříbro zrezivělo a jejich rez bude na svědectví proti vám a bude stravovat vaše těla jako oheň. Nahromadili jste poklad pro poslední dny! ⁴ Hle, mzda, kterou jste odepřeli dělníkům, kteří sklízeli vaše pole, křičí a volání ženců došlo sluchu Pána zástupů. ⁵ Žili jste na zemi v rozkoši a požiticích; vykrmili jste svá srdce jako ke dni porážky. ⁶ Odsoudili jste a zavraždili spravedlivého; neodpíral vám. ⁷ Buďte tedy trpěliví, bratři, až do Pánova příchodu. Hle, rolník očekává drahou úrodu země, trpělivě na ni čeká, dokud nepřijme raný i pozdní déšť. ⁸ I vy [tedy] buďte trpěliví; posilněte svá srdce, neboť se přiblížil Pánův příchod. ⁹ Nestěžujte si, bratři, jeden na druhého, abyste nebyli odsouzeni. Hle, soudce stojí přede dveřmi! ¹⁰ Za příklad odolnosti a trpělivosti si, moji bratři, vezměte proroky, kteří mluvili v Pánově jménu. ¹¹ Hle, blahoslavíme ty, kdo vytrvali. Slyšeli jste o Jobově vytrvalosti a viděli jste výsledek [připravený od] Pána, protože Pán je velmi milosrdný a soucitný. ¹² Především však, bratři moji, nepřísahajte - ani při nebi, ani při zemi, ani žádnou jinou přísahou - ale ať vaše "Ano" znamená ano a "Ne" ne, abyste nepropadli soudu. ¹³ Snáší někdo z vás útrapy? Ať se modlí. Je někdo dobré mysli? Ať zpívá chvály. ¹⁴ Je někdo z vás nemocný? Ať zavolá starší sboru a ať se za něj modlí a pomažou ho olejem v Pánově jménu. ¹⁵ Modlitba víry uzdraví nemocného, Pán

ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno. ¹⁶ Vyznávejte jedni druhým [svá] provinění a modlete se jedni za druhé, abyste byli uzdraveni. Vroucí modlitba spravedlivého zmůže mnoho. ¹⁷ Eliáš byl člověk stejné přirozenosti jako my a horlivě se modlil, aby nepršelo, a na zemi nezapršelo po tři roky a šest měsíců. ¹⁸ Potom se modlil znovu a nebe vydalo déšť a země vydala svou úrodu. ¹⁹ Bratři, kdyby někdo z vás zbloudil od pravdy a někdo ho obrátil zpět, ²⁰ ať ví, že ten, kdo odvrátí hříšníka od jeho bludné cesty, zachrání duši před smrtí a přikryje množství hříchů.

Nova Bible Kralicka
The New Testament, Nova Bible Kralicka translation,
in the Czech language of the Czech Republic

Copyright © 1998 Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou

Language: Češka (Czech)

Translation by: A. Flek a P. Hoffman

Czech NKB

Czech Nova karlica Bible (NBK) Nova Bible Kralicka - Novy Zakon naseho Pana a Spasitele Jezise Krista Z reckeho textu se stalym ohledem na kralicke zneni prelozili A. Flek a P. Hoffman Copyright Sdruzeni pro Novou Bibli kralickou.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not make any derivative works that change any of the actual words or punctuation of the Scriptures.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2014-09-10

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 9 Oct 2020

fcf15f7f-ee4c-5d99-8a8f-7e7c83323eaa